

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת ראה
שנת תשפ"ו

גליון
קס"ז

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

- מאך זיך וויסנדיג -

א הייליגע ארבעט

טייערע מחנכים, מען קען זיך נישט פארשטעלן ווי טייער און הייליג עס איז עוסק צו זיין אין די הייליגע ארבעט פון לערנען תורה מיט אידישע קינדער, און אריינלייגן אין זיי אמונה, יראת שמים וכו' וכו'.

דאס רעכנט אריין יעדן איינעם וואס האט סיי וואס פאר א שייכות אז די ארבעט זאל קענען געטון ווערן ריכטיג, סיי די מחנכים וואס זיצן אליין מיט די קינדער, און סיי די וואס ארבעטן אין אפיס אדער די וואס זענען בעבי סטערס פאר די קליינע קינדער פון די לערערנס וכדומה.

צוריקגעברענגט א בחור צו אידישקייט

מיין מאמע תח' דערציילט מיר אסאך מאל שיינע מעשיות, און זי זאגט מיר אלעמאל: "דו קענסט עס איבער דערציילן ביי דינע שיעורים וואס דו געבסט". די פאלגנדע מעשה האט זי מיר דערציילט, און עס קען זיין א שטארקע חיזוק פאר מחנכים.

עס איז געווען א בחור וואס האט געלערנט אין א ישיבה, מיט די צייט איז ער נעבעך געווארן שוואכער און שוואכער אין אידישקייט, ער האט אנגעהויבן שניידן די בארד און פיאות, ביז די הנהלה פון זיין ישיבה האט מחליט געווען אז מען דארף אים פארשיקן פון ישיבה, און מען האט אים טאקע פארשיקט.

און איך האב איינגעזען אז די אלע זאכן וואס איך האב געמיינט אז זיי וועלן מיר מאכן פרייליך זענען נישט קיין אמת'ע גליקן. א דאנק יענעם מגיד שיעור וואס האט זיך שטענדיג אינטערעסירט אין מיר, האב איך זיך צוריק געכאפט און זיך צוריק געקערט צום אייבערשטן.

דער ראש ישיבה איז געווארן זייער איבערגענומען פון דעם וואס דער בחור האט אים דערציילט; ער האט נישט געקענט קומען צו זיך און איז ממש ארויס פון די כלים. ביי די ערשטע געלעגנהייט וואס ער האט געטראפן דעם מגיד שיעור, איז ער צוגעגאנגען צו אים און געזאגט: "דו ווייסט וואס פאר א גרויסע זכות דו האסט!" ער פרעגט אים: "דו געדענקסט דעם בחור וואס האט דא געלערנט און מען האט אים פארשיקט?" ענטפערט דער מגיד שיעור: "יא", זאגט דער ראש ישיבה: "איך האב אים געטראפן אין א בית המדרש און געזען ווי ער דאווענט אזוי געשמאק און בא'טעמ'ט, האב איך אים געפרעגט ווי אזוי ער האט געמאכט דעם שטארקן דריי צוריק? האט ער מיר געענטפערט, אז דאס איז א דאנק דעם וואס דו האסט אים כסדר גערופן און זיך אינטערעסירט אין אים, דאס האט צוגעברענגט אז ער זאל צוריקקומען צום אייבערשטן!"

האט דער בחור געענטפערט: "איך וועל אייך זאגן דעם אמת, ווען מען האט מיר פארשיקט פון ישיבה האב איך זיך געפילט זייער שלעכט, אלע איינגעשטעלטע פון די ישיבה האבן אינגאנצן אפגעהאקט זייער שייכות מיט מיר; קיינער האט נישט גערעדט צו מיר, און קיינער האט נישט געטראכט פון מיר. אבער איין מגיד שיעור האט אנגעהאלטן א שייכות מיט מיר, ער האט נישט אויפגעהערט מיר צו רופן אויפן טעלעפאן. עס איז אריבער א שטיק צייט

רופט זיך אן דער מגיד שיעור מיט וואונדער: "אינטערעסאנט! איך פרוביר אים טאקע צו רופן פאר א יום טוב און אנדערע צייטן, ווייל איך וויל אים געבן א

גוט ווארט, אבער ער האט נאך 'קיינמאל' נישט אויפגעהויבן דעם טעלעפאן פאר מיר!

דער ראש ישיבה איז געווארן זייער צעפייערט און זיך אנגערופן: "דאס ווייזט אונז דאך א מורא'דיגע זאך, דאס אליין אז א מענטש זעט אז 'איינער איז אינטערעסירט אין מיר, איינער מאכט זיך וויסנדיג פון מיר, איינער וויל רעדן צו מיר, איינער טראכט פון מיר' - אפילו אויב ער מאכט זיך דעמאלט נישט וויסנדיג, קען עס אים שפעטער צוריק ברענגען צום אייבערשטן".

מען טוט אויף גאר אסאך

נאך אזא מעשה דארף מען שוין גארנישט צולייגן; די מעשה אליין רעדט שוין פאר זיך. דאס איז א מורא'דיגע חזוק צו זען וואס מען קען אלץ אויפטון מיט דעם וואס מען ווייזט פאר א קינד אז מען טראכט פון אים און מען אינטערעסירט זיך אין אים.

איך ניץ די מעשה אלס חזוק פאר מיר אליין, ווייל איך שרייב בריוון מיט חזוק פאר בחורים און אינגעלייט, און אסאך מאל הער איך גארנישט צוריק פון זיי; זיי מאכן זיך נישט וויסנדיג פון מיר. אויך קען דאס יעדער איינער וואס איז עוסק אין אויפבויען קינדער און בחורים ניצן אלס חזוק פאר זיך, צו געדענקען אז נישט אייביג זעט מען גלייך וואס מען טוט אויף, אבער למעשה טוט מען אויף גאר אסאך; אמאל קען מען מיט איין גוטע געפיל וואס מען געבט פאר א קינד אים צוריק ברענגען צום אייבערשטן.

זיך אינטערעסירן אין די קינדער

ווען מען הערט אזא מעשה דארף מען באמערקן א וויכטיגע זאך: מען דארף נישט ווארטן עס זאל ווערן א דראמאטישע מעשה וואס מען זאל קענען מאכן דערפון א גאנצע מעשה ביכל, פון א קינד וואס מען האט אוועקגעשיקט פון א מוסד און נאר איין מחנה האט אים אנגערופן און דורך דעם אים צוריק געברענגט צו אידישקייט. די

זעלבע זאך איז ווען אלע קינדער זיצן נאך צווישן די ווענט פונעם מוסד; זיי זיצן אין פתח צווישן אלע קינדער, און מען טראכט פון יעדן קינד, מען אינטערעסירט זיך אין יעדן קינד, און מען געבט פאר יעדן איינעם גוטע ווערטער.

לאמיר נעמען א ביישפיל פון א קינד וואס פעלט פון חדר אדער שולע. עס איז זייער וויכטיג מען זאל אנהערן דאס קינד זיך אינטערעסירן ווי אזוי ער פילט, און מען זאל ספעציעל אהיימשיקן פארן קינד אלע צעטלעך וואס מען האט אויסגעטיילט אין פתח. דאס וועט מאכן דאס קינד שפירן אז ער פעלט זייער שטארק אויס אין פתח, זעענדיג ווי דער מחנה גייט נישט ווייטער אן פאלו קיינער וואלט נישט געפעלט, נאר מען טראכט פון אים, מען זארגט זיך ווי אזוי ער פילט, און מען אינטערעסירט זיך אין אים.

א גוט ווארט אויף נייע קליידונג

אפילו ווען קיינער פעלט נישט און יעדער געפינט זיך אין פתח, דארף מען האבן א געפיל פאר יעדן קינד און ווייזן אז מען טראכט פון אים.

למשל: אויב א קינד קומט מיט נייע שייך אדער א נייע העמד, זאל מען זיך וויסנדיג מאכן און געבן א גוט ווארט.

ובפרט ביי מחנכות אין שולע איז נאך וויכטיגער צו געבן גוטע ווערטער פאר די תלמידות אויף זייערע נייע קליידער, שייך, אדער א נייע ראבער (גומי) פאר די האר.

וואס איז די גאנצע אינטערעסאנטקייט פון א נייע קלייד? בלויז פדי צו קענען קוקן אין שפיגל און זען ווי שיין עס פאסט פאר זיך אליין - איז עס גארנישט ווערד. די גאנצע הנאה איז נאר אויב מען וועט ארויסגיין צווישן מענטשן און ווערן אנערקענט; איינער וועט געבן א שמייכל, איינער וועט זאגן: "דו זעסט אויס אזוי שיין", "עס שטייט דיר זייער גוט", "וואו, עס איז הערליך, וואו האסטו עס געקויפט?" דערפאר דארף מען ווייזן פאר די קינדער אז מען רעכנט זיך

מיט זייערע געפילן און מען טראכט פון זיי, דורך דעם וואס מען געבט זיי א גוט ווארט אויף זייער נייע קליידונג.

דער באן פארט צוריק

מיין מאמע תחיל פלעגט אונז אלץ זאגן אינדערהיים ווען מיר זענען געווען קינדער דעם כלל: "וואס מען טוט פאר יענעם - טוט מען פאר זיך". מען טוט פאר קיינעם גארנישט, אלעס וואס א מענטש טוט - טוט ער פאר זיך אליין. אז דו שמייכלסט צו יענעם - שמייכלסטו צו זיך, אז דו געבסט א גוט ווארט פאר יענעם - געבסטו עס פאר זיך; צום סוף קומט אלעס צוריק צו דיר אליין.

ווען א לערערין גייט אין א געשעפט און זי טרעפט א מאמע פון איר תלמידה און זאגט איר: "דיין טאכטער איז זייער זייער וואויל!" אדער אויב א לערערין טרעפט איינע פון די קרובים אדער שכנות פון א תלמידה און זי געבט אייבער א שיינע גרוס אויפן קינד, אז דאס קינד איז גאר ספעציעל אין שולע, האט די לערערין באמת געגעבן א גוט ווארט פאר זיך אליין; זי אליין גייט שפעטער פארדינען פון דעם גוט ווארט. ווי אזוי? די מאמע וועט נאכן הערן דעם גוטן גרוס זאגן פארן קינד: "מיר וועלן מאכן א געשמאקע פארברענג, מען גייט אויסטיילן א גוטע נאש, ווייל דיין לערערין האט מיר געזאגט א הערליכע גרוס אויף דיר; זי זאגט אז דו ביסט זייער וואויל, און איך בין אזוי פרייליך דאס צו הערן. שפח הייליגער באשעפער אז מיר האבן אנעלכע וואוילע קינדער". וואס געשעט יעצט? דאס קינד ווייסט נישט וואס האט איר דא באטראפן, זי איז דאך בכלל נישט געווען אזוי וואויל היינט אין שולע... אבער זי טראכט: 'וואו, מיין לערערין האלט יא פון מיר? אויב אזוי וועל איך זיך מארגן אויפפירן זייער שיין, איך וועל שיין גריסן מיין לערערין און איך וועל איר באדאנקען'.

צומארגנס קומט דאס קינד אריין אין פתח און גריסט שיין די לערערין 'גוט מארגן', און סוף טאג זאגט זי איר: "יישר כח, איר זענט מיין בעסטע לערערין". די

לענערין טראכט מיט איבערראשונג: זי איז אזא קלוג קינד, זי קומט מיר געבן א גוט ווארט, אבער זי כאפט נישט אז באמת האט זי אליין אנגעדרייט די גאנצע זאך.

עס איז אזוי ווי א באן וואס פארט: זי האט געגעבן א גוט ווארט פאר די מאמע - די מאמע האט עס ווייטער געגעבן פארן קינד - דאס קינד געבט עס צוריק פאר די לענערין - און די לענערין אליין ווערט שוין פון דעם מחזק.

א שטארקע דיסציפלין אין כּתּה

פון די אנדערע זייט דארפן מחנכים אויך געדענקען אוועקצושטעלן א שטארקע דיסציפלין אין כּתּה.

בריוון פון חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

וואס טו איך מיט מיין בחור וואס מאכט מיר אוועק בּסדר?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב א פראבלעם וואס שטערט מיר זייער שטארק, מיין זון - אן ערוואקסענער בחור - שרייט אויף מיר און קריטיקירט מיר; אויף יעדע קליינע זאך וואס ער קען טרעפן אז איך פיר זיך עפעס נישט אויף ווי די הלכה איז, לויט זיין פארשטאנד - וועט ער מיר גלייך פארהאלטן, און ער האלט מיר אין איין אוועקמאכן, איך שפיר ווי איך האלט עס נישט אויס, וואס טו איך?

יִישׁר כּח

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום א' פרשת ברכה, י"ג תשרי, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

האסט זיך אביסל צו שפּעט אויפגעוועקט; חנוך הייבט זיך אן ווען די קינדער זענען נאך גאר קליין, ווען זיי זענען צוויי יאר, דריי יאר, פיר יאר - דעמאלט איז די צייט זיי אויסצולערנען

עס זענען דא מחנכים וואס יעדעס מאל וואס זיי זאגן שטרענג: "מען קען נישט רעדן ווען א רבי רעדט", אדער "מען קען נישט רעדן ווען א לערערין רעדט", ווערן זיי זייער דערשראקן, זיי פילן שלעכט ביי זיך פארנוואס זיי זענען אזוי שטרענג. בפרט אויב דאס קינד צו וועם זיי האבן גערעדט איז א צעבראכן קינד וואס קומט פון א שווערע שטוב וכדומה.

מען דארף אבער וויסן: די צוויי זאכן זענען בכלל נישט קיין סתירה. דאס שענסטע און בעסטע זאך וואס מען קען געבן פאר א קינד, איז אים אויסצולערנען צו פאלגן און זיך אויפפירן מיט דרך ארץ.

מען דארף אוועקשטעלן א שטארקע דיסציפלין אין כּתּה און זאגן פאר די קינדער: "מען קען נישט רעדן ווען א רבי (אדער א לערערין) רעדט", "מען קען נישט עסן אין כּתּה אינמיטן טאג", "דרך ארץ קדמה לתורה, דער אייבערשטער זאגט אז עס מוז זיין דרך ארץ". אין די זעלבע צייט דארף מען אבער האלטן קאפ צו געבן גוטע ווערטער פאר אלע קינדער, זיי אויסלויבן און אויסרימען.

וואויל איז פאר די מחנכים וואס בויען אויף די קינדער; זיי ווייזן פאר די קינדער אז זיי טראכטן פון זיי און אינטערעסירן זיך אין זיי, און געבן פאר יעדן קינד גוטע ווערטער.

פעטשעלעך, אזוי ראטעוועט מען דאס קינד פון שלעכטס, אזוי וואקסן זיי אויף געזונט.

יעצט, וואס דו גייסט אריבער מיט דיין בחור אז ער האלט דיך פאר און רעדט נישט מיט דרך ארץ צו דיר; יעצט איז שוין אביסל שפּעט, יעצט דארפסטו שוין ארבעטן מיט חכמה; ווען ער פירט זיך אויף נישט דרך ארץ'דיג זאלסטו אים זאגן: "מען טאר נישט אזוי רעדן צו א טאטע".

גרינגער וועט דיר זיין זיך אנצונעמען פאר דיין ווייב; ווען דו הערסט אים רעדן נישט שוין צו דיין ווייב - זאלסטו אים באמערקן דערויף און זאגן: "מען קען נישט רעדן אזוי צו מאמי", און דיין ווייב וועט דיר העלפן, ווען זי הערט ווי ער רעדט צו דיר נישט שוין זאל זי אים זאגן: "מען קען נישט רעדן אזוי צו טאטי"; אין יעדנפאלס זאלסטו אים זאגן: "מען קען נישט רעדן אזוי צו א טאטע".

חנוך איז פון די העכסטע זאכן ביי אידישע קינדער; ווען מען זעט זיך מיט קינדער מחוצפים, עזות פנימ'ער - ווייסט

ווי אזוי מען רעדט צו טאטע מאמע.

זייער אסאך מאכן דעם טעות, מען לאזט די קליינע קינדער אויפּוואקסן קרום, מען לאזט זיי ענטפערן פאר די עלטערן מיט חוצפה, מען זאגט: "יעצט זענען זיי נאך קליין, מען דארף זיי נאכנישט מחנך זיין", און שפּעטער ווען די קינדער וואקסן אויף - האט מען צער פון זיי.

אויב דו האסט נאך קליינע קינדער זאלסטו שוין אנהייבן זיי מחנך זיין ווי אזוי מען רעדט צו טאטע מאמע; שלמה המלך זאגט (משלי כג, יג-יד): "אל תמנע מנער מוסר", האלט זיך נישט צוריק פון זאגן מוסר פאר דיין קינד ווען ער איז יונג, "כי תפנו בשבט, לא ימות", האב נישט מורא אים צו שלאגן, ער וועט נישט שטארבן פון א פאטש, "אתה, בשבט תפנו", דו זאלסט אים שלאגן, "ונפשו, משאול תציל", אזוי וועסטו אים ראטעווען פון גיהנם.

יונגע קינדער דארף מען מחנך זיין צו פאלגן טאטע מאמע, קינדער דארפן וויסן אז א טאטע זאגט יא - איז יא, אז א מאמע זאגט ניין - איז ניין, און אז דאס קינד פאלגט נישט - געבט מען קליינע

מען נישט ווער עס איז דער פראבלעם, רוב מאל איז דאס די עלטערנס פראבלעם, ווייל זיי האבן נישט מחנך געווען די קינדער, און ווען מען זעט קינדער בעלי דרך ארץ - איז די קרעדיט די עלטערנס. אזוי ווי שלמה המלך זאגט (משלי יג, א): "בן חכם, א קלוג קינד, מוסר אב", איז ווייל ער האט א טאטע וואס האט אים געלערנט ווי אזוי זיך צו פירן, "וילץ", און קינדער וואס זענען לצים, "לא שמע גערה", איז ווייל זיי האבן נישט געהערט קיין געשריי, נאך זאגט שלמה המלך (שם כב, טו): "אולת, קשורה בלב נער", קינדער זענען צוגעבינדן מיט נארישע נאטורן, "שבת מוסר, ירחיקנה ממנו", און מיט שטראף נעמט מען אוועק די נארישקייטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

א פרייליכן יום טוב.

...

(קונטרס עצתו אמונה יום טוב סוכות, שנת תשפ"ב)

ווי אזוי קען איך זיך דערהאלטן ווען מיינע קינדער לערנען נישט אין ברסלב? שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געהאט געשריבן פארן ראש ישיבה שליט"א איבער מיינע קינדער וואס מען מאכט זיי פאר פראבלעמען אין די מוסדות וואו זיי לערנען כדי צו מאכן געלט אויף זיי, איך וויל זייער שטארק זיי אריינשיקן אין די ברסלבע מוסדות, אבער דערווייל וויל מיינ ווייב נישט הערן דערפון.

איך פאלג וואס דער ראש ישיבה

שליט"א האט מיר געשריבן נישט זיך צו קריגן מיט מיינ ווייב, איך זאל נישט רעדן פון דעם, וואס קען איך אבער טון? מיינ הארץ גייט מיר אויס פאר מיינע קינדער, איך וויל אזוי שטארק זיי זאלן לערנען אין בית פיגא, איך האב געזאגט פאר מיינע טעכטער ביי די סעודה אז שבת איז די בעסטע טאג פון די וואך, האבן זיי געזאגט אז אויך זונטאג איז די שענסטע טאג פון די וואך, ווייל זונטאג איז אויך נישטא קיין סקול...

איך בעט דער ראש ישיבה זאל נישט זיין ברוגז אויף מיר, אבער איך האלט עס נישט אויס, איך וויל מיינע טעכטער זאלן האבן די זיסע לעבן וואס מען באקומט ביים הייליגן רבי'ן, וואס קען איך טון?

י"ש ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שמות, י"ח טבת, שנת תשפ"ב לפ"ק קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זיי נישט דווקא את השעה; די הייליגע חכמים זאגן (פ"ב ד' פ'): "כל הדוחק את השעה השעה דוחקת", מען זאל זיך נישט עקשנען אז עס מוז יעצט זיין אזוי און אזוי; דו ביסט גערעכט מיט דעם וואס דו ווילסט אז זיינע קינדער זאלן באקומען די למודים אזוי ווי דו לעבסט, דו ווילסט זיי זאלן אויך לעבן פיר און צוואנציג שעה מיטן אייבערשטן, זיי זאלן לעבן מיט דאנקען דעם אייבערשטן, מיט רעדן צום אייבערשטן; אבער אז זיינ ווייב עקשנט זיך, זי וויל נישט הערן פון גארנישט - זאלסטו האבן שכל נישט צו רעדן פון דעם.

דו וואוינסט דאך סמוך ונראה צום

ציון פון הייליגן רבי'ן זכותו יגן עלינו פון סאטמער, גיי ארויף יעדן טאג דארט צום ציון און בעט פאר דיר, פאר זיינע דורות און פאר אלע אידן; ביי א ציון פון א צדיק קען מען פועל'ן גרויסע ישועות. דערצייל אלעס וואס גייט אריבער מיט זיינע קינדער, ווי שטארק דו ווילסט זיי זאלן באקומען א הייליגע חנוף, אן ערליכן חנוף; בעט דעם אייבערשטן זיי זאלן אויסוואקסן ערליכע אידן, און אלע זיינע דורות זאלן זיין ערליך.

זיין ווייב זאלסטו נאר אויפבויען; געב איר גוטע ווערטער, א ווייב דארף מען געבן אסאך גוטע ווערטער. אז דו האסט נישט קיין געלט - זאלסטו איר בארואיגן, זאג איר: "נאך אביסל גייט זיין גרויס שפע, איך וועל דיר אלעס געבן וואס דו ווילסט"; מיט דעם וועסטו אריינברענגען די שכינה הקדושה אין שטוב, עס וועט זיין אלע פרכות ביי דיר אין שטוב.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת ורא, שנת תשפ"ב)

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך

פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב

דרוקט: 1-2-4-2

- שמעו ותחי נפשכם -

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: chinuchgilyon@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון אמונה (פרויקט) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090

חיווק יומי אימעיל chinuchgilyon@gmail.com / טעלעפאן מעדיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיווק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך

212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080

בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370